

BRUSSELS PRIDE 2024: SAFE EVERYWHERE EVERYDAY

Op zaterdag 18 mei kleurden de straten van Brussel alle kleuren van de regenboog. De jaarlijkse Brussels Pride trok opnieuw door onze hoofdstad. Het evenement, georganiseerd voor en door de lgbtqia+*-gemeenschap, was een enorm succes met naar schatting 200.000 deelnemers. Het thema dit jaar luidde 'Safe Everyday Everywhere'. Dat dit een brandend actueel thema is, werd vorige week nogmaals bewezen. Een overzicht:

Angst in de publieke ruimte

Eerder vorige week werden de resultaten gepubliceerd van een grootschalig onderzoek van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA). Zij verzamelden gegevens van meer dan 100.000 personen uit 30 Europese landen, en peilden daarbij ook naar de ervaringen en meningen van lgbtqia+-personen in Europa. Thema's als discriminatie, acceptatie en veiligheid kwamen hierbij aanbod. Wat blijkt? Hoewel we een (langzame) daling zien in de discriminatieniveau's in vergelijking met de voorbije jaren blijven de cijfers, ook in België, confronterend.

Meer dan de helft van de respondenten (53 procent) geeft aan dat ze 'vaak of altijd' vermijden hand in hand te lopen in de publieke ruimte. Meer dan een vierde (27 procent) vermijdt bepaalde plekken om confrontatie te ontwijken. 15 procent geeft aan effectief aangevallen te zijn in de voorbije vijf jaar. Verder voelde 30 procent zich het voorbije jaar gediscrimineerd in de (semi)-publieke ruimte.

De cijfers tonen aan hoe ernstig het onveiligheidsgevoel leeft onder de lgbtqia+gemeenschap, maar ook hoe lgbtqia+'ers effectief geconfronteerd worden met discriminatie en geweld. De resultaten zijn schokkend, en er is duidelijk nog veel werk aan de acceptatie en normalisatie van lgbtqia+-personen in de publieke en semi-publieke ruimte.

Boegeroep in Antwerpen

Dat de angst en ervaringen van de respondenten uit de studie niet ongegrond zijn, werd slechts enkele dagen na de publicatie van de resultaten helaas opnieuw bevestigd in Antwerpen. Toen daar een regenboogwandeling door de stad trok met een grote lgbtqia+ vlag, was er niet enkel applaus maar ook boegeroep te horen. Dat er zoveel negatieve reacties waren choqueert ook initiatiefnemer Bram Bierkens.

Hij blijft hameren op meer zichtbaarheid in het straatbeeld, en getuigt over de moeilijkheden die hij ervaart als lgbtqia+'er. Ook andere deelnemers getuigden over de discriminatie die zij ervaren.

“We hebben goede wetten, maar het is vooral de mentaliteit die moet veranderen. En dat vraagt tijd.”

Frank Schellings van RainbowHouse

Waarschuwing vanuit de VS

Op zaterdagvoormiddag, vlak voor de festiviteiten van start gingen, stak nog een extra bezorgdheid de kop op. De Verenigde Staten stuurden een wereldwijde waarschuwing uit voor mogelijks geweld tegen personen uit de lgbtqia+-gemeenschap. Ze spraken hierbij ook over lgbtqia+-georganiseerde evenementen en bijeenkomsten.

"Het ministerie van Buitenlandse Zaken is zich bewust van de toegenomen mogelijkheid van door buitenlandse terroristische organisaties geïnspireerd geweld tegen LGBTQI+ personen en evenementen. Het adviseert Amerikaanse burgers in het buitenland daarom om extra voorzichtig te zijn." klinkt het.

Na overleg tussen het Nationaal Crisiscentrum en het OCAD (het coördinatieorgaan voor dreigingsanalyse in ons land) werd besloten het dreigingsniveau niet te verhogen, gezien er geen concrete dreiging werd vastgesteld.

**Meer info over
LGBTQIA+ of op zoek
naar een organisatie die
je kan helpen? Surf naar
www.rainbowhouse.be**

Brussels Pride 2024

Na een bewogen week trok om 14u alsnog de Brussels Pride door onze hoofdstad. De gemoederen van de voorbije dagen konden de sfeer echter niet bederven, en het evenement werd zoals ieder jaar een groot feest waar iedereen welkom is en zichzelf kan zijn. Dat er nog veel werk aan de winkel is, staat wel buiten kijf. Frank Schellings van kopelorganisatie RainbowHouse Brussels vat het samen in [een interview](#) met VRT nieuws:

"We krijgen veel te horen of dit wel nodig is, we hebben toch al veel rechten. Ik vergelijk het met de strijd voor vrouwenrechten. In 1948 werd gelijkheid bekomen (toen kregen vrouwen in ons land stemrecht, red.). Maar 76 jaar later zien we dat er nog altijd ongelijkheid is, in bijvoorbeeld verloning en posities. Dat is voor ons hetzelfde. We hebben goede wetten, maar het is vooral de mentaliteit die moet veranderen. En dat vraagt tijd."

**SARA-LYNN
MILIS**
AMAZONE VZW